

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi:

- naruszenie art. 5, 7 i 26 Regulaminu pracowniczego,
- naruszenie art. 43 i 45 Regulaminu pracowniczego i Ogólnych przepisów wykonawczych,
- naruszenie zasady korelatywności między stopniem a stanowiskiem,
- naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań co do kariery,
- naruszenie zasady równego traktowania i zakazu dyskryminacji.

Skarżący twierdzi w szczególności, że przyznanie jednego punktu za każdy rok przepracowany w danym stopniu, tak jak to przewidziano w art. 12 ust. 3 Ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 Regulaminu pracowniczego, premiuje staż urzędników przewidzianych do awansu, bez uwzględnienia faktycznych zasług, którymi się oni wykazali podczas lat, co do których sporządzone zostały sprawozdania z oceny ich pracy.

Skarga wniesiona dnia 6 lipca 2004 przez Jean-Paula Keppenna przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-272/04)

(2004/C 273/57)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 6 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich złożona przez Jean-Paula Keppenna, zamieszkałego w Etterbeek (Belgia), reprezentowanego przez adwokata Paul-Emmanuela Ghislaina.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej mu podwyższenia ilości punktów pierwszeństwa DG przyznanych w ramach oceny pracowników za rok 2003 oraz odmawiającej awansowania skarżącego na stopień A5 w ramach awansowania za rok 2003;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 3000 euro tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, urzędnik Komisji, zmierza do wykazania, że decyzja odmawiająca mu awansu jest sprzeczna z prawem, bowiem z

jednej strony stanowi ukrytą sankcję wobec niego w związku z jego przeniesieniem do Trybunału Sprawiedliwości w okresie od 1996 do 2003 roku, a z drugiej strony nie uwzględnia we właściwy sposób jego zasług.

Na poparcie swojej skargi skarżący wskazuje na:

- naruszenie zasady niedyskryminacji, naruszenie art. 2 ust. 1 ogólnych zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego oraz nadużycie władzy;
- naruszenie art. 6 ust. 3, pkt ii) i ust. 4 lit. a) ogólnych zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego oraz naruszenie zasady proporcjonalności;
- naruszenie art. 12 ust. 3 lit. a) ogólnych zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego;
- naruszenie art. 2 ust. 1 akapit 2 ogólnych zasad stosowania art. 43 regulaminu pracowniczego;
- naruszenie art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego.

Skarżący pomocniczo wskazuje na naruszenie obowiązku uzasadnienia oraz zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona dnia 16 lipca 2004 r. przez Enviro Tech Europe Ltd. oraz Enviro Tech International Inc. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-291/04)

(2004/C 273/58)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 16 lipca 2004 r. Enviro Tech Europe, Ltd. z siedzibą w Kingston upon Thames, Zjednoczone Królestwo oraz Enviro Tech International, Inc. z siedzibą w Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki, reprezentowane przez C. Mereu'a i K. Van Maldegema, adwokatów, wniosły do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- I. stwierdzenie nieważności Dyrektywy Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 152, str. 1) w części dotyczącej zakwalifikowania nPB jako substancji wysoce łatwopalnej (R11) oraz należącej do Kategorii 2 pod względem toksyczności reprodukcyjnej (R60);

- II. uznanie Komisji odpowiedzialną za szkody poniesione dotychczas przez skarżących oraz te, które zostaną poniesione do czasu zakończenia niniejszego postępowania, na skutek sprzecznych z prawem działań Komisji, polegających w szczególności na odmowie uwzględnienia wniosku skarżących i związanym z nią przyjęciu zaskarżonej decyzji, oraz orzeczenie o obowiązku naprawienia tejsze szkody na rzecz skarżących poprzez zapłatę wstępnej kwoty 350.000 euro;
- III. uznanie Komisji odpowiedzialną za grożące straty i szkody dające się przewidzieć z dostateczną pewnością, nawet jeżeli takich strat i szkód nie da się dokładnie określić;
- IV. obciążenie Komisji wszelkimi kosztami i wydatkami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności dyrektywy Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowującej po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽¹⁾, w części, w której dotyczy ona klasyfikacji bromku n-propylu.

Zarzuty i główne argumenty powoływane w niniejszej sprawie zbliżone są do tych, które powoływane były w sprawie T-422/03 *Enviro Tech Europe* oraz *Enviro Tech International* przeciwko Komisji (Dz.U. 2004 C 47, str. 35).

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 4 sierpnia 2004 r. przez Vladimira Boucka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-318/04)

(2004/C 273/59)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 4 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Vladimira Boucka, zamieszkałego w Pradze (Republika Czeska), reprezentowanego przez Libuse Krafftovą, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29.03.2004 r. dotyczącej nie dopuszczenia skarżącego do pisemnego testu w ramach konkursu wskazanego w Dzienniku Urzędowym C 120 A/13

- przywrócenie sytuacji skarżącego do stanu sprzed wydania decyzji o nie dopuszczeniu z dnia 29.3.2004 r.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zgłosił swe uczestnictwo w konkursie EPSO/A/2/03 przeprowadzanego w celu utworzenia rezerwy zatrudnienia na stanowisko administratora asystenta (A8) obywatelstwa czeskiego. Zgodnie z ogłoszeniem o konkursie, zgłoszenie powinno było nastąpić za pomocą Internetu. Zaskarżoną decyzją oddalono zgłoszenie skarżącego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że skarżący nie złożył pisemnego zgłoszenia w określonym terminie.

Skarżący odwołuje się od tej decyzji. Wskazuje on, że w chwili oznajmienia wyników testów wstępnych i związanych z tym wezwań do doręczenia pozwanej osobistych dokumentów w terminie trzech tygodni, pozwana wyjątkowo nie wysłała powiadomienia za pomocą e-maila do uczestników konkursu, jak miało to miejsce we wszystkich innych jego etapach. Wobec tego, okoliczność ta może być oceniona jedynie jako działanie niekonsekwentne, niewspółmierne i stanowiące ciężkie, formalne naruszenie postępowania.

Ponadto skarżący podnosi, że niektórzy, zakwalifikowani do dalszego etapu uczestnicy konkursu zostali z niego w sposób arbitralny i wbrew właściwemu celowi konkursu wykluczeni ze względu na to, że nie mogli dochować krótkiego terminu. Biorąc pod uwagę długość całego postępowania trwającego dziewięć miesięcy, termin ten, wynoszący mniej niż trzy tygodnie, został określony w sposób całkowicie niewspółmierny. Pozwana nie przypisała temu etapowi konkursu odpowiedniego znaczenia i zaniechała podjęcia właściwych środków mających na celu powiadomienie o tym terminie wszystkich uczestników, którzy do tego momentu zdali wszystkie testy. Wobec tego Komisja przekroczyła granice zakresu uznania.

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2004 r. przez Triantafyllię Dionyssopoulou przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-320/04)

(2004/C 273/60)

(Język postępowania: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła w dniu 30 lipca 2004 r. skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej wniesiona przez Triantafyllię Dionyssopoulou, zamieszkałą w Norwich Norfolk (Zjednoczone Królestwo), reprezentowaną przez Claude'a Quackelsa, avocat.